

KÖZMUVÉLŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMELI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

<p>MEGJELEN: hetenként egyszer, vasárnap. Egyes számok 20 krajozárral kaphatók könyvkereskedésekben. A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek s reklamációk a kiadó-hivatalhoz utasítandók. Kéziratok vissza nem adatnak.</p>	<p>Előfizetési feltételek. Vidéken és Léván házhoz küldve: Egy évre . . . . . 5 frt kr. Hat óra . . . . . 2 frt 50 kr. Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.</p>	<p>Hirdetések. Hivatalos hirdetések díja a bélyeg-illetékekkel együtt: 1—100 szóig 1 frt 30 kr, a 100-on fölül minden szó 1 kr-ával számítatik. E hirdetések után járó díj előlegesen küldendő be. Magán hirdetések: négy hasábos petit sor egyszeri közlésért 7 kr, kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr. A nyiltterben: minden három hasábos garmond sor díja 20 kr</p>
---	--	---

Pósta közlekedésünk érdekében.

Kétségtelen dolog, hogy mióta Magyarország önállólag intézi ügyeit, azóta postai közlekedésünk nagy lendületet nyert.

A postai közlekedésnek jótékony hatása leginkább ott érezhető és élvezhető, hová a szerencse közvetlen, vagy közvetett vasuti érintkezést adott.

Mi, közép Garam-mentiek, fájdalom — e jótékony áldástól meg vagyunk fosztva. Postai közlekedésünk, különösen Léván — nemhogy nyert volna, hanem vesztett a legújabb intézkedések folytán. A levél- és áru-szállítás a postán megvan ugyan, de mostohább mértékben — mint hajdan; a személyszállítás pedig teljesen beszüntetve lett.

E tekintetben az egész Garamvölgyre egyik érzékeny csapásként nehezült azon intézkedés: hogy a Garamvölgyi vaspályának már a 60-as években kilátásba helyezett kiépítése a Salgótarján-rutkai vonal föllállítása által a végtelenségig elodáztatott; — a másik intézkedés folytán pedig, — hogy a Besztercebányáról Selmeceznék-Lévának-Zeliznek-Esztergom-Nánáig járó gyorskocsi (dilizsánsz) menetek is megszűntek: kiestünk a világforgalom keretéből.

Nincsen vasutunk, nincs postai személyszállításunk; s így beteljesedett rajtunk a közmondás: „Akinek kocsija nincs, gyalog jár az Pestre.”

E kellemetlen állapot annál kellemetlenebb, minél inkább nehéz elhinnünk, hogy ennek így kell (?) lennie...

Megengedjük, hogy amint Beszterce- és Selmecebánya vasutat nyertek, e helyeken a dilizsánsz-(személyposta)-szállítás további szükségessége fönn nem forgott s így azt megszüntetni kellett, mert ez a vasuti közlekedésnek elengedhetlen posztulátuma; de hogy miért kellett ugyanezt oly helyeken is megszüntetni, hol vasut nincs?: azt előttünk semmiféle logikai magyarázat jogosan nem indokolhatja.

Pedig e postai pontokon s ama vasutvonalokon a forgalom, az előbbihez képest, nemhogy alászállott, hanem inkább emelkedett; legalább ezt kell következtetnünk az elfogadott általános szabály szerint: hogy „a vasut, illetve az új közlekedési vonalak létesítése a forgalmat szaporítja.” Eszerént a dilizsánsz-nak megszüntetése indokoltnak épen nem tekinthető; s miután mégis így történt: az intézkedést elharmarkodottnak kell tekintenünk, mely csak azáltal tehető jóvá, ha a Selmece-Léva-Zeliz-Keménd-Esztergom-nánai vonalon a dilizsánsz-kocsipostai személyszállítás újra visszaállítatik s a két vasuti vonallal összekötetik.

E kívánatnak Lévára vonatkozó jogosultságát mutatja azon körülmény is: hogy a lévai állomás a f. évben államivá tétetett — mint oly állomás, mely az állam részéről igényelt befektetést fődözni képes. Sőt némi kötelezettséget vállalt magára az állam a lévai posta-állomásnak saját részére történt lefoglalása által, hogy a forgalom igényeinek minden oldalról megfeleljen.

És mi, érdekeltek, e kötelezettség beváltását csakugyan várjuk is; mert eddigi postaközlekedésünk épen nem felel meg szükségleteinknek. Személyszállítás nincs; az áruszállítás pedig épúgy, mint a levél- és hírlap-szállítás hátrányosabb reánk nézve, mint volt az annyira szidalmazott Bach-korszakban.

Bach idejében a hírlapokat s leveleket, különösen a nyári évszak alatt — alkalmunk volt a fővárosból ugyanazon napon kezünkhöz venni s dolgainkat aszerént intézni. Ma ez teljes lehetetlen, mert aznap sohasem érkeznek azok hozzánk. S eszerént joggal kérdehetjük: „ha akkor lehetett, mért nem lehet most?...“ Nem lehet, mert a postabeosztást s azok érintkezését az új posták föllállításával meg kellett változtatni.

Ámde, ha az új posták föllállításával a régiekre veszteség háramlik s így ezeknek forgalmközvetítése megakad: akkor ugyan mi okból örülünk az új posták szapora föllállításának?... s miért ujongunk a posták államosítása fölért?...

„Mert a postai rendszer követeli!“
Óh, az a rendszer!, az a szisztéma! Ez bénít meg minden önérzetes aktivitást!

Hanem mindenek dacára ki kell mondanunk, hogy a szisztéma volt uralkodó akkor is, mikor még postai közlekedésünk jobban felelt meg érdekeinknek s igényeinknek; tehát postai fogyatkozásainkat semmiképp sem róhatjuk föl a szisztémának. Kénytelenek vagyunk tehát azt állítani és vitatni, hogy mindazon visszasságok, melyek zaklatásainak most ki vagyunk téve, legkönnyebben elenyészteszhetők a gyorskocsi (dilizsánsz) föllállítása által.

Nem is gyöngítheti ebbeli meggyőződésünket azon, most már vagy hetedszer kilátásba helyezett kecségetés, hogy a Garamvölgy vasutal fog elláttatni; ezt husz év óta rebesgetik, valahányszor a közlekedés valamelyik ágának javítását, előmozdítását hangoztatjuk.

Hinni szeretjük ugyan, hogy most valamennyi, eddig támasztott reményeinknél, a vasut kiépítésére nézve biztosabb alappal bírnunk; de mert a megindított vasuti mozgalom csak Léváig kontemplálja a vonalat: a gyorskocsi-pósta-szállítás intézményének föllállítása Selmecebánya és Léva között még ez esetben sem válhatnék az államnak kárára; sőt a közönség várakozásának, igényeinek és adóképeségbeli előmozdításának a legnagyobb mérvben felelné meg.

Főlemeltük tehát szavunkat a jogos igények fontossága érdekében. Ajánljuk ennek komoly figyelembe-vételét az illetékes postaigazgatóság előtt.

A tölgyek makkja.

— Irta: Hanusz István. —

Kevés növény gazdag annyira fajban és változatban, mint a tölgyek, minél fogva külső alak tekintetében is nem olyan egyöntetűek azok, mint egyelőre gondolnók; csak gyümölcsük, a makk és annak fálománya pikkelyes tartója, a kupak, jellemzik valamennyit oly határozottan, hogy e kettő a tölgynek fájjellegét képezi.

Az észak-amerikai babérlevelű és esorbókalevelű fajokat csak kupakos makk-gyümölcsük teszi tölgyekké. Némelyeknél teljesen eltakarja a kupak a makkot, másoknál félig, ismét másoknál alighogy csak rá van illesztve. A makkok alakja a gömbölyűtől a kupidomig változó, a mi tölgyfajtáknak makkja ismeretes nagysága, de a délamerikai Andes hegységben növő Humboldt-tölgy nagyobbakat terem a diónál, a dél-európai Quercus macrocarpa gyümölcse tyuktojás nagysága, sőt a guatemalai tölgyé akkorára is megnő, mint egy jókora pulykatojás.

Herodot, a történetírás atyja, szerént az első görögök makk-evők voltak; leghamarább állhat ez a földközítenger-melléki tölgyek gyümölcseire nézve, valamint a csertölgynek szinte megehető makkjaira,

melyek lisztjéből ma is kever Norvégiában a nép, talán annak összehúzó ize miatt, — tészta-jába. Édes ízű makkja van az észak-amerikai gesztenye-tölgynek, fehér és piros tölgynek, melyek hajdan egész indián törzseket tápláltak.

Azon dél-európai tölgyek közé, melyek megehető makkot teremnek, tartozik a magyal-tölgy, melyet Ovidius latin költő Drys néven emleget; ennek ugylátszik csak változata az a kevésbé ismeretes tölgyalak, mely aesculus név alatt szerepel, és mely iránt kétségben van a növénytan; vajjon nem ez volt-e a régiek phegos-a?, melyről azt beszélték, hogy Euboea (ma Negroponte) szigetén és Arkádiában nőtt, makkjai pedig a régi arkádoknak eledelül szolgáltak, mi arra adott egyuttal alkalmat Philostratusnak, hogy e népet makk-evőnek (balanophagi) nevezze. — Még a régi Athénben is erdei makkot tettek az új házaspár elé, közös táliból való első étkezések alkalmával.

De mivel Fraas, ki mint a fűvészet tanára a mai atheni egyetemnél több évig (1835—1842.) élt Görögországban és mintegy második Theophrastus, ott botanikus kertet alapított, e tölgyet Egribusban, ahogy Negropontet szinte nevezik, föllelni nem bírta: az újabb természetrajzi buvárok az ő nyomán azon hiszszemben vannak, hogy a régiek phegosa inkább a mogyoró tölgy (Qu. ballota) vagy a Ru. aegilops volt.

A mogyoró tölgynek, melyet Dioscorides nevez phegosnak, makkjai gazdag keményítő tartalmuk miatt megpörköltve, vagy nyersen szolgálnak eledelül, mely oknál fogva Algirban és Madridban minden utcaszarkon csakugy árulják, mint náluk őszszel a gesztenyét. A törököknél ezukkorral, fűszer- és keményítővel az arab eredetű palamont (raahout des Arabes) nevű pótkávé készítésére szolgál és összehúzó hatású; keményítője pedig senyvedt gyermekeknek táplálószer, mely utóbbi oknál fogva a spanyolok és portugálok rendszeren tenyésztik fáját.

Ha csakugyan nem létezik Görögországban egy külön aesculus-tölgy, noha Siphthorp erősen vitatja, hogy ő találta, akkor a Hesiodus által megénekelt és az Achelous partjain nőtt aesculus tölgy az volt, melynek gyümölcsei a régiek hiedelme szerint élelmet képeztek az embereknek mindaddig, míg csak Demeter (rómaián: Ceres) őket ezeknél jobb ajándékkal, a gabona félekkel (cerealía), meg nem örvendeztette. Zimmermann azonban azt mondja, hogy a spanyol, olasz meg görög csak azért kész makkon is tengődni, hogy lomha semmittevésében az életgond őt ne zavarja és kizárólag makkal csakis akkor él, ha valamely esinytevés után a büntető igazság karját kerülgeti egy-egy tölgyerdőben

Különben a földközi tenger környékén megehető makkal kedveskednek még a gesztenye tölgy, a kopsz tölgy (Qu. glabra), a Qu. puellos, Qu. macrocarpa és az arkádiai tölgy (Qu. aegilops), melynek e nevet Theophrastus azért adta, mert annak gyümölcseit a kecske szeméihez találta hasonlónak. Ez utóbbi fának megehető makkjai egyik föltételét képezték a költők által annyira magasztalt arkádiai boldogságnak, melynek biztosítására egy szerető szív és néhány tejelő birka e tölgyek örökzöld lombjai alatt elégséges.

E hasznos tölgynek terjesztése és szaporítása körül kiváló érdemei vannak a mi vetési varjunknak (Corvus frugilegas), melyet az alföldi magyar ember papista varjunak nevez, azt hívén felőle, hogy gabonával él, — tehát fajrokonaitól eltérően bőjt eledellel; — mely balhiedelemre, valamint ennek alapján meg nem érdemelt üldöztetésére az szolgáltatott alkalmat, hogy kukacok és pondrókért örömet vájkál a vetések közt.

Ha azonban korai hóval köszönt be nálunk az őszutó, e madár, november—decemberben Dél-Európába költözik s örömet esemegéz az arkádiai tölgyesekben, melyek makkjait meglepő ügyességgel birja kiszedni a kupakokból.

De nem ebben van érdeme, ezt Unger elbeszélése szerént az arkádiai pásztorok is megteszik, kivált mikor tarisznyájok nem valami erősen duzzad az eleségtől, — hanem a mi varjunk ott téli takarmány gyűjtése céljából olykor százával is elássa a makkot gödrökbe, és mivel ezt nemesek egy—, vagy más helyt eszeleksi, könnyen megfelelkezik akárhány ilyen élestára hollétéről, kiesirázván pedig az ekkép eldugdosott makkok, tölgyesemetékké fejlődnek és csak kellő szétlítésre várnak.

A tölgy-makk Horvátországnak is egyik mannája (másik a szilva). Ez októberben hulló áldás a sertéseknek legelősebb takarmánya, miért is ott és hazánk danántulni részeiben századok óta tényezője a jelentékenyen kiterjedt sertésfenyésztésnek; csak az a baj, hogy a makktermés igen különbözően szokott kiütni, mert azt szabályozni az ember iparkodása nem igen képes.

A tölgyek makkja csersavat, keményítő lisztet és mézgat tartalmaz s ez alkotó részeinél fogva fontos termék az ember háztartásában. Ha táplálék gyanánt jó alkalmazásba, mint pl. éhínség alkalmával, akkor a csersavat ki kell lugozi belőle, mi úgy történik, hogy apró szeletekre vágva, 10-12 óra hosszat hideg vízben ázik, az első víz leöntése után addig kell ismétetni a fölöntögetést míg a víz egészen színtelenül jön le róla. Kiszáritás után megőrlik és lisztjéből, ha főlösen van rozsliszttel keverve, tápláló kenyér sült. Az így kilugozott makkseletekből készül a közönséges makk-kávé, ha t. i. azt megpörköljük és megőrlik; ez kellemes ital, de nem orvosság.

Ha mint gyógyszer szerepel, akkor csersavát lugozással elvenni nem szabad, miért a betegeknek szánt makk nagyobb darabokban jön pörkölés alá, hounét kereskedelmi nevük: glandes tostae. Aki az így készített makk-kávét tejjel kevertten hosszabb időn át élvezi, azt mondják, — hogy megszabadul az angol körtől, gövélytől, valamint az olynemű emésztési zavaroktól, melyek gyomor-gyöngeségből származnak; sőt ajánlják belső vérzések ellen is. A porrá tört makkot használni szokás: hasmenés, vizrekedés, fővénykór ellen, tojásban bevéve még gőresőknél is. Ha kakaóbablisztet kevernek hozzá, mint makk-chocolade: kelevényes betegségek gyógyszere, mert csersavától származó összehúzó tulajdonságai mellett a benne található keményítő és mézga egyuttal tápláló erejűek.

Ha az ily sokoldalú hasznos nyújtó tölgy-makkot a régiék jobban megbecsülték, mint mi, talán nincs is rajta mit megütköznünk.

Barsvármegye törvhat. bizottságának közülése.

(Végo.)

A törvényhatóságokhoz 5 közigazgatási gyakornoki állás rendszeresítettén, ezek a lévai, garami, kis-tapolcsányi, verebélyi járásba és a központba beosztottak; s tekintve, hogy eddig csak egy állomás, a központi van betöltve, az eziránti pályázati hirdetmény kibocsátásával a megye alispánja megbízott.

A községi uthálózat tervezete tárgyában tett törvényhatósági intézkedések a verebélyi járás főlebbezzése folytán, tekintettel a községekre, az 1871. évi XVIII. t. cz. 2. 22. 26. és 28. §§-ban gyökerező jogaira, — a miniszterium által jóvá nem hagyattak.

A közmunka- és közlekedési m. kir. miniszter urnak a kir. építészeti hivatalnak a törvényhatósági viszonyát szabályozó 2533. sz. intézvénye, — tekintve, hogy a törvényhatósági építészeti ügyek ez ideig is a kir. építészeti hivatal által láttattak el, — tudomásul vétetik azon hozzáadással: hogy a külön szabályrendelet alkotására adott jog ezuttal függőben tartatik.

Tárcza.

„Szeszély-pogácsa.“

— Humoreszk. —

Életemben csak most ettem ilyet először. Sohase felejttem el.

Husvét-hétfőn, a lévai dalárda estélyén kaptam a barátságos meghívást Bányay urékhoz, a rávirradó napon tartandó ebédre. Többen voltunk hivatalosak, mindannyian az estély alkalmával meginvitálva; s így az ebéd már a priori „korhelyebéd“ czimét vitt föl, mert a meghívásban „korhely-leves“-ről is volt téve említés.

Mindannyian kész örömmel fogadtuk a meghívást; hogye! hiszen Bányayné kedves háziasszony, nővére és növendégei is vannak, maga Bányay pedig igen derek vendéglátó, jó gazda s azonfölül kuszipajtás is. A korhelyebéd gyögyerejében már előre bizva, teljes odaengedéssel és feszelen jókedvvel huztuk ki a dalárdai estélyt világos virradtig.

Végre a mulatság véget ért, s az elnémult zene hangjait a kakasok lármája váltotta föl. E hangok kísérték nyugalomra a későn lefekvőket. Én is kakaszene mellett ballagtam lakásomra s e kukuriku-hangok bizonyos illuzórius szemrehányással érintették füleimet. Valóban egy éjj átvirrasztása után egészen más hatása van a kakaszónak, mintha azt nyugalmas álmom után, rendes ember módjára hallgatjuk.

Hazaérve, elnyomott az álmom, lefeküdtem s iparkodtam „gyorsan aludni“, hogy a korhelyebédre el ne késsem. — Jól benne lehettem már az álmomban, midőn a házbellek fontoskodó areczai arra ébresztettek föl, hogy Bányayéktól egy cseléd akar velem személynél beszélni.

Jőzű álmomból kizavartatva, elfojtott bosszúsággal kérdeztem a beocsájtól cselédétől: mit akar?

A cseléd, egy hamisképu pesztonka, egy névsorlisztát nyújtott át, melyben Bányayné sajátkezüleg azt írja: „A korhelyebédre meghívott uraktól kérem: saját házi ivóparaitat e cselédnek átadni, mert e nélkül nem beocsájtatnak az ebédhez.“

E különös kívánságnak minden latolgtatás nélkül engedve adtam át poharamat a pesztonkának, ki ekkor egy boritékba zárt névjegyet nyomott a kezembe s aztán titkolózó areczal, szótlannul elietett.

Uj bányai rendezett tanácsú városnak nagyközséggé alakulás iránti kérvénye — tekintve, hogy be nem igazoltatik, miszerént a kérvényt aláírt polgárok a város összes adójának legalább fele részét fizetik, — a tiszt-újítás elhalasztása iránti kéréssel együtt elutasított.

A ló-vatási bizottság — Léván Leidenfrost László, Ar-Maróthon Klobusiczki János és Zsarnóczán Rudnyánszki Titusz elnökleite alatt — megalakított.

Majthényi Bálint által az ar-maróthi választókerület részére, kizárólag iskolai czélokra — képviselői napidijából tett alapítvány eredeti oklevele — egy újabb alapítványi oklevél által megmáltatni elzoltatván, az ebből fölmerült differenciák kiegyenlítése tekintetéből az alapító jelen közgyűlésből megkerestetni határozott.

A Léva városi hivatalok és ügykezelés megvizsgálása alkalmával észrevételezettek orvoslása tekintetében a város által tett intézkedések azon hozzáadással vétetnek tudomásul, miként Léva város egy pénzkezelési szabályrendeletet alkosson, s a városi adószedőnek engedett illetékelen hatáskört föltüntető városi szabályrendeletet módosítsa.

Nagyod község kérvénye a Garamfolyó rombolási elleni megvédése iránt a miniszteriumhoz fölterjesztvén, az a 13,694 frt. 33 krra előirányzott költségnek felét segély czimén fölajánlotta azon kikötéssel, hogy az előirányzott költség másik fele a község által födöntessék; — tekintettel a veszély nem képzelt voltára — s a község által tanusított részvételekre, a 6844 frt. 33 kr. építési költség előállítására Nagyod község köteleztetik s a miniszteriumhoz fölterjesztés intézetni határozatik ezen összegnek természetben lezolgáló közmunká-változtatásának engedélyezése iránt.

Alispáni indítvány folytán a bukovinai magyarok betelepítésére a megyei házak eladásából keletkezett tőkéből 100 frt. adományoztatni határozatik.

A lévai kórház építkezési számadásai a belügy-miniszteriumhoz fölterjesztetni rendeltetnek.

A hitelesítési közgyűlés f. é. márczius 21-ik, s a jövő évnegyedes közgyűlés juniushó 21-ik napjára tüzetik ki.

R. I.

A husvéti dalestélyről.

A lévai dalárda husvéti dalestélye márcziushó 26-án, az „Oroszlán“ vendéglő termében szokás szerént megtartott, de a teljes siker, mely a dalárda eddigi föllépéseit már szintén szokás szerént kísérni látszott, ezuttal hűtlen lett hozzá. Kelemtlen félreértések elkerülése végett azonban sietünk konstatálni, hogy a teljes siker hiánya korántsem a dalárdán mult, mely ez alkalommal is derekasan megoldotta maga elé tűzött föladatát; sőt mondhatjuk: a válogatott szép ének darabokból álló program kivitelében a művészi előadásnak és precziziónak magasabb fokára emelkedett; bizonyosága ennek a sok taps és „éljen“ is, melylyel a község minden egyes énekdarab után, különösen Erney József-nek b. Eötvös József „Megfagyott gyermek“ czimű költeményét művészileg zenébe öntött,

ritka szép, de előadásra fölötté nehéz dalszerzeménye és Huber Károlynak a Petőfi-szobor leleplezési ünnepe szerent hangulattoljes honfiala éneklésénél jutalmazta s melyből az oroszlanrész kétségtelenül a járhadatlan ügybuzgalmu, tehetséges karmestert, Riehter Ferencz urat illeti.

Megszoktuk már dalestélyeinknél a siker sulypontját nem annyira az énekre és zenére, mint főleg a dalestélyekben nyilvánuló társaséleti mozzanatra helyezni, ily szempontból jelentetük ki az idei husvéti dalestélyt kevésbbé sikerültnek; minthogy pedig a dalestély két főalkatrészből: dalárdából és községségből áll s a dalárdának, mint kiemeltnek a sikertelenség előidézésében nincs része, logikai kényszerűséggel következik, hogy ez egyszer a t. cz. községségsben rejlett a hiba. S ez valóban úgy van! A helybeli és vidéki községségs köréből nagyon sokan voltak, — — — akik nem voltak ott.

Nem értjük, de nem is kutatjuk a részvételezés okát; meggyugt meggyöződésünk, hogy az bármi-más, de a dalárda iránti rokonszenv hiánya nem lehet, mert hiszen a lévai dalárda, melyet eddig úgy szólva a községségs lelke éltetett, talán még soha sem volt számoan oly erős, énekekben oly fejlett, oly gyakorlott, mint épen ez idő szerent.

A programdarabok elhangzása után, mint minden más hasonló alkalommal, tánczhoz látott a fiatalaság, de kezdetben mindjárt bizonyos nyomott hangula vett rajta erőt, melytől mindvégig nem szabadultott. A táncz általában lanyhán folyt és csak helylyel-közzel vált élénkebbé. A kedvetlenezség természetesen a községségsnek várakozáson aluli száma idézte elő, közreműködhetett némileg a kedvezőtlen időjárás, de mindenesetre növelte az új vendéglős tapintatlansága és roszakaratu ügyetlenezsége, — mit nem lehet eléggé megérteni — hogy nem hederítve a rendezéségs követeléseire és nem törődve vendégeinek kényelmével, a helyett, hogy mint azelőtt rendszeren történni szokott, a tánczterem mellékhelyiségeit rendezte volna be étszobákká, most a szünóra alatt üdülést kereső, megizzadt községségs a hideg, léghuzamos folyosókon át a földszinti büzsös, ronda kávéházi helyiségekbe kényszerítette levonulni.

Hogy ily körülmények között a mulatság mégis majdnem reggeli négy óráig tartott: azt kivált az ég orkászertien megnyílt esatornának köszönhetjük, melyek hideg zuhany képében küzdelmes uti akadályokat gördítettek a távozni készülő községségs elé.

A szünóra unalmait szerenesesen ellensulyozta azon mulatságos epizód, melyet a gymnáziumi bál sorsjátékából fönmaradt nyerceménytárgyak egy részének ügyesen eszközlött elárverezése képezett. Ez a fögymnáziumnak utólag ismét 63 frt. tiszta hasznos hajtott.

Hogy a dalestély dalestélytel végződött: kell-e említeni? —

Különfélék.

— Mai számunkkal lépünk III. évfolyamunk 2-ik évnegyedébe, mely alkalomból kérjük t. előfizetőinket lejárt előfizetéseiknek megújítására.

Én a mómornak szememből való kitérlésével vessződve, fölbontatlanul tettem az asztalra a névjegyet. Ezen ásitó és czihelődő pozitúrában a toronyóra verésére lettem figyelmes. Épen kétnegyedet ütött tizenegyre. Lefeküdni — gondolám — s tovább aludni már nem tanácsos, legjobb lesz hát lassu tempóban mosdani s ültöküdni. — Előbb azonban hadd lássuk: mi van írva a névjegyem? Fölbontom... s nagy meglepetéssel olvasom:

„T. Barsi Ur! Fontos és titkos mondani valóm van önnek, legyen szives azonnal hozzánk jönni, de csak titkon; 11 óránál tovább ne késsek. A kert hátsó ajtajánál várja önt — Bányayné. — u. i. A jelszó 3 fütty.“

Ne neked, szegény mómoros fejem, most okosodj ki ebből!... mit akarhat velem ez a szeszélyes asszony?... előbb a poharamot ekzekválja el, azután légyottra hi... nappal 11 órakor... a jelszó 3 fütty... Mit tegyek??...

Ó lássa!, én megteszem a kívánságát ezzel a tegnapias látkörü eszemmel!... a következményekért ő legyen felelős...

Diktum-faktum!, gyorsan gálába csaptam magamat, s kevés vártatva már utban voltam a kitüzött hely felé. Amint a kert hátsó ajtajához érek, különös érzés fog el... reszketve nyulok a kilineshez, benyitok, de az ajtó visszanyomul; újra benyitok, de az ajtót ismét visszanyomja valaki. Ki van itt? — kérdém meglepetve.

— Ki van itt? — hangzik vissza belülről. E hang a Bányaynéé volt. Ah, nagysád van itt? — Ah, Barsi ur van itt?, szól újra Bányayné hangja.

Igen, én vagyok, Nagysád!, eljöttem kívánata szerént.

— No hát füttyöljön kívánatom szerént! De minek?, hiszen... — Füttyöl, vagy nem? — Az istenért, nagysád!... — Füttyöljön!, a jelszót meg kell adni, másképp be nem eresztém!

E kritikus helyzetbeu támadt zavaromat leírni most sem tudom. Hiába kértem, ő nem engedett... S mit volt mit tennem: elfujtam a 3 füttyöt. Erre az ajtó megnyílik, én nagy zavarral belépek... s kar-

jaimba veti magát Bányayné férje e szavakkal: „Szervusz, Muki! csakhogy itt vagy!“

Nem tudom, hogy nézhettem ki e fogadtatásra?, de annyit hiszek, hogy szörnyüképen kijöhöttem a formámból, és mielőtt Bányaynak csak egy szót is mondhattam volna, egy újabb meglepetésben részesültem: óriási kacaj reszketetté meg a levegőt s szegény füleimet... és e kacajt az én jó kuszipajtásaim csinálták, kik velem együtt hivatalosak valának az ebédre. Ott álltak körben, bántó kacajuk s kárövendő pillantásaik csaknem eszemet vették el. Egészen kijöttem a sodromból.

Ekkor elébem áll Bányayné s azokkal a hamis szemekkel rám nézve, azt kérdezi:

„Szereti ön a pogácsát?“

Most sem emlékszem rá, mit feleltem, vagy hogy egyáltalában tudtam e felelni a kér'ésre. Csak arra emlékszem, hogy a csoport féktelen hahotája közt, velük együtt vonultam a házigazda szobájába, azaz-hogy inkább vonszoltak oda. Ott azután értesemre adták a többiek, hogy ő is hasonló légyottra voltak rendelkezve s velem együtt mind letették a fütty-exáment. Ez némileg vigasztalt, de meg nem nyugtatott. Végre maga Bányay megszánta esetemet s vigasztalt, hogy mindez kicsinált tréfa volt nejétől, mert ma az asszonyoknak sok minden szabad, ma van „husvét keddje.“

Bányayné pedig ujalag kérdezte tőlem, hogy szeretem-e a pogácsát?

Szeretem — mondám, — csak füttyölni ne kelljen érte.

Mind nagyot nevettek erre, Bányayné szintén jóízűt nevetett s azzal magunkra hagyott. — A házigazda előhozta likörjeit s egyébb gyögyerejű vignettes batériait, melyekből kiki tetszése szerént melengette a mómor-rongálta kebelt. Lassanként én is kezdtem beletalálni magamat a különös helyzetbe, de azért a fütty csak nem ment ki a fejbemből.

Elkövetkezett az ebéd ideje. Az ebédlőben két asztal volt terítve, egyiket a háziasszony foglalta el nővéreivel s a többi hölgyvendégekkel, a másik nekünk volt fölterítve. E különös beosztást a husvét keddek kellett tulajdoni, ez a nők „hatalmi napja“.

Melléje ültünk a két asztalnak, ő ott, mi emitt. Eszünk. Az ebéd kitünő s fölségsen izlik, a korhely-

Mailáth György, országbíró †. Ismét egygyel kevesebb a száma a nemzet jeles férfainak. Az ország bírja, a király után rangban a harmadik személy: Mailáth György elköltözött az élők sorából, meghalt. A csapás kétszerte súlyosabb, mert a halált orgyilkos kezek idézték elő. F. évi márcz. 29-ére virradóra budavári lakában az országbíró levétközve, megkötözve, száját betömve és egy zsineggel megfojtva találták ágya előtt. Ki volt a gyilkos? s mi volt a megrendítő eset oka? Felelni erre ma még senki nem tud. A rémítő eset hallatlan Magyarországon. — Az elhunytat kiterjedt nagy családján és tisztelőin kívül gyászolja az egész ország. Az akadémia, a katolikus egyház, a főúri társadalom, a konzervatív-párt, a főrendiház, de legkivált a bírói kar érzi a nagy veszteséget Mailáth György halála által. Nemesek első, de legkitünőbb bírja volt Magyarországnak; igazi típusa a régi magyar bírának: részrehajlatlan, fáradhatlan és lelkiismeretes. Legmaradandóbb emléket szerzett magának azzal, hogy a kir. kuriát, melynek éltető lelke ő volt, mintintézménnyé emelte egész Európára. — A nemzet osztatlan bánata és kegyetlen részvéte kíséri sírjába a 65 éves korában elhunyt jeles férfit.

— Bukovinából hazatelepítendő testvéreink — az eddig érkezett hírek szerint — a mai napon érkeznek hazánkba, mintegy 1600 nyi létszámban. Isten hozza őket az anyanemzet hön dobogó kebelére!

— Fáklyás-zenét Odescalchy A. hercegeknek! Ilyen, vagy hasonló kitüntetéssel készülnek fogadni, amint hírlík, csángó-testvéreink érdekében küldetését a részben befejező családja látogatására Szkiezóra induló herceget. Nyitra meg Ar-Maróthon is el van terjedve ez a hír. Vajjon, honnan kerül ki előbb „fölvívás a polgártársakhoz”? Barsiaké az elsőbbség! Elismerést a hazafias tettek, kitüntetés a csángók szállítójának!

— Pályázati hirdetés. A körmöcbányai Mária-Valeria-kisdedővő egyesület részéről ezennel közlirre tételik, mikép az egyesületi kisdedővő intézetnél egy gyermekápolónő (segédővő) s egy szolgálónő állomása f. é. májushó 1-től betöltendő. Az előbbi állomás 180 frt., az utóbbi 120 frt. évi fizetés, s mindkettő szabadlakás és főzésre s fűtésre szükséges tüzifa élvezetével van összekötve. Az ápolónői állomásért pályázóktól kívántatik: hogy a magyar és lehetőleg a német és tót nyelvet is bírják, 3-6 éves gyermek óvasához értsenek, átalános műveltséggel bírnak és feddhetlen magaviseletiek legyenek. A szolgálónői állomásért pályázóktól kívántatik: hogy a magyar és lehetőleg a német és tót nyelvet bírják, továbbá 3-6 éves kisdedekkel való jó elbánásban jártasak s feddhetlen erkölcsiek legyenek s a közönséges házi munkák ellátásához értsenek. Folyamodók korát, állapotát, egészségét, erkölcsi magaviseletét s netáni eddigi szolgálati alkalmazásukat tanúsító bizonylatokkal ellátott kérvények legkésőbb f. é. áprilhó 15-ig alulírott egyesületi elnöknel benyújtandók. Körmöcbányán, 1883. évi márcziushó 15-én. Chabada József, egyesületi elnök.

— Hymen. Hajdu Géza nyitrai kir. törvényszéki jegyző és hontmegyei földbirtokos eljegyezte Hontme-

gye egyik bájos leányát: Próna y Etelka kisasszonyt.

— A kistapolcsányi tűzoltóság ugylátszik elismerésben részesül mindenfelől. Csak a mult husvét-keddjén is fényes estélyt rendezett számukra a helybeli plébános ur a saját lakásán. A csapat tisztjei (kivált a parancsnok) szebbnél szebb fölköszöntöket mondotak a házigazdára, mire ez viszont az ifju intézmény iránt teljes elismerését fejezte ki. A legénység az udvari helyiségekben volt elhelyezkedve, derült jókedvében ezuttal csar a saját szomját oltogatva.

— Műkedvelő iskolások. Husvét hétfőjén Deménden (Hontm.) táncmulatságot rendezett az izr. ifjuság. A táncmulatság előtt Schrank Henrik tanító eljászta növendékeivel Rudnyánszky Gyula „A kályhatitka” című tréfás színművét. A nagy számmal jelen volt közönség nem győzte eléggé csodálni a kis muzsák merész föllépését és kifogástalan szereplését. A szinelődés után két szavalmány következett: „A rab” Petőfi-től és „Az anya” Vida József-től; melyeket két növendék szavalt el, végre az egész előadást Kölcsey „Hymnus”-ának eléneklésével zárták be. A kis műkedvelők a közönséget oly lelkesedésre ragadták, hogy úgy öket, mint Schrank Henrik rendezőt sokszor megtapsolta és megéljenzte. A fényesen sikerült előadást táncz követte, melyben azonban csak a felnőttek vitézkedtek. A kiadáson föllül befolyt 8 frt. föllüfizetés az izr. iskola javára fordittatik. — M. B.

— Simor János hercegprimás az összes fölvidéki városok és megyék közig. bizottságainak megküldötte azt a rendeletét, melyben a Szt. István-társulat kiadásában megjelent „Bárany-féle Magyar Olvasókönyv” tót fordításának több kifogásolt olvasmányát, a magyar eredetétől és fölfogástól eltérőnek jelenti ki, azokat helyteleníti és elrendeli a nevezett könyveknek magyar szellemben szerkesztett új kiadással való pótlását.

— Alsó-Győröndön. Husvét vasárnapján, a nagy sz. mise alatt nagy tömeg ajtatos nép jelenlétében, Zólyomy István tühöli 64 éves lakos az ágostai hitvallásról a római kath. hitre áttért. Ugyanott nagypéntek éjszakáján némely pajkosok a templom melletti temetőben mintegy 10-12 sirkeresztet fejszékkel kivagdostak, a tettesek kipuhatoltatván, a hatóságának kellő megérdemelt büntetésre fognak átadatni. — B.

— A magyar nemzetiség és kultura érdekében, hogy megnyit tehet a szilárd jóakarát: fényesen igazolja ezt N. Tapolesány város tanügyi helyzete, hol az értelmes közönségnek támogatása mellett az iskolák igazgatója. Keller János prépost a teljesen tötnyelvű népiskolákban a magyarnyelvet már évek előtt meghonosította. — Most a derék férfi, mint értesülünk, óvoda föllállításán fáradozik. A város ugyanis oly nyomorult anyagi viszonyokkal küzd, hogy daczára a tanfelügyelő előtt tett ígéretének, — miszerént a föllállandó óvodának helyiséget épít s ezt évenként fűteléssel ellátja, — nem képes a kívánalomnak megfelelni. Keller prépost azonban, a fáradhatlan tanügybarát, kiségit a várost a hinárból; akként oldja meg ugyanis a kérdést, hogy tanítóival s az iskolaszékkel egyetértőleg az iskola-köteles növendékek oktatását az eddigi 5 tanerő helyett 4 tanítóra s tanteremre osztja be s

egy tanító nő, ki óvó-képezési tanfolyamot is látogatott, fölmentetvén egy elemi osztály vezetésétől, megirecsedett tantermében ideiglenesen az óvoda vezetését veszi át. Értesülünk még arról is, hogy a primás Öexcellenciája szives figyelemmel kíséri N. Tapolesány város tanügyi fejlődését, sőt az óvodatgyben hozzá intézett kérelemre nyújtott nagybecsű válaszából következtethetni: miszerént e tisztán katolikus város közhajára a növevelésnek apácák vezetésével leendő szervezésére is gondol.

— Jó szüretet várnak az idén a szakértők. Szeréntük a 14-ik század óta minden 83-mas év (tehát: 1383, 1483, 1583, 1683, 1783) nagy bortermést adott. Különösen az 1583-ik esztendőre vonatkozólag a rajnamelléki krónikások nem győzik dicsérni ama vidék borának kitünőségét és nagy mennyiségét.

— Rövid hírek. A Ruttká- és Turóc-szt.-mártoni államvasut vonalán az árviz következtében megakadt a közlekedés. — Szász Károly jeles költőnk és neje márcziushó 29-én ünnepezték meg ezüslakadalmukat. — Elektromos „messzelátó” talált föl Uj-Seelandsban dr. Quidrah. E találmány ikertestvére a telefont. Mig a telefon segélyével az ember a távollevőkkel beszélgethet: a messzelátó-val azt a messzelevőt láthatjuk is, akivel távbeszédet folytatunk — persze, hogy szintén a villamosság segélyével. — Érdekes találkozás a lesz hirszerént a 48-ki országgyűlés jelenleg még élő tagjainak; az ünnepeles összejövetel valószínűleg Szt. István napján fog megtörténni. — Földrengés volt Miskolcson a mult héten. A tompa dűbörgéssel kísért mozgás éjjeli 10 óra előtt kezdődött s reggelig 14-szer volt észlelhető. A szobában világosan lehetett látni a lámpafényvel, amint minden tárgy hullámzatosan hajolt jobbra-balra, s a kálitkában levő madarak lebuktak állványaikról.

— Apróság. Tapintatos hatóság. Egy német községben a tél folyamán igen összegyűlt a hó, melynek eltávolítására eredménytelenül kötelezte a hatóság a lakosokat, mert az mindig azon kifogással élt, hogy a régiebb hórétegre folyton újabb hó esik s így a takarítás fölösleges. Erre a hatóság a közgyűlésen szótöbbséggel a következő rendeletet szavaztatta meg: „5 frt. büntetés terhe mellett meghagyatik, hogy minden gazda a háza környékéről 1 óra alatt eltakarítsa a régiebb hóréteget. Az újabbban esett hó kihordása későbbre halasztható.” — P.

Közönség köréből.

Közönség-nyilvánítás.

A lévai árvaház növendékeinek is örömtől sugárzott arcuk a husvét reggelén, mivel nemcsak az árvaház gondnoksága igyekezett ez ünnepe alkalmával a szokásos husvét kalács- s pirostojással fölvidámitani a kicsinyeket; hanem többen teli kosárral lépték át az árvaház küszöbét, hogy kedves otthonná varázsolják át a házat.

Belcsák László kir. közjegyző ur — a Bars szerkesztősége útján — 8 frt. 31 krt bocsájtott a gondnokság rendelkezésére.

Tóth Zsigmond szolgabíróné, Horváth Mihály századosné, Ballbach Antónia urhölgyek az árvák számára élelmiszereket küldöttek; Fischer Andor urhölgy pedig az árvák gondviselőjét lepte meg egy jó meleg öltönnyel.

Fogadják a nemesszivű adakozók a megajándékozottak halája mellett alulírott bizottság őszinte köszönetét.

Léva, 1883. márcz. 30.

Az árvaház bizottsága.

Nyilttér.*

Igen sok beteg kevesebbet szenvedne, ha a megfelelő gyógyszer mindjárt kezdetben kéznél lennének. Ezenlőgy az oly könyv, minő a „Dr. Airy gyógymólszere” mely, nemcsak a betegségek leírását tartalmazza, hanem egyuttal orvosilag kipróbált és ezerszeresen jónak bizonyult háziszereket sorol fel, minden betegre nézve a legnagyobb becsosel bír. Az említett Richter kiadóintézetében Lipcsében megjelent röpirat, melynek szövege számos ábrával van ellátva, **Görtschek K.** egyetemi könyvtáros által (Bécs, I. Istvánér, 6. sz.) 75 kr. beküldése után bérmentve küldetik meg.

* E rovat tartalmáért nem felelős a Szark.

3122. sz.
1883.

Árverési hirdetés.

A lévai kir. járásbíróság mint tkvi hatóság részéről közhírré tételik, hogy a beszerkezbányai püspöki uradalom végrehajtónak néhai Krupa Mihály jegutódai Harmadi János végrehajtást szenvedő elleni 116 frt. 73 kr. tőke követelése ennek 1848. májushó 1. napjától, ugy 12 frt. 17 kr. után 1864. novembérhó 1-től 1868. évi április 17-ig járó 5% kamatai további a 9 frt. perbeli és a már eddig 11 frt. 73 kr. tevő, ugy az ezennel 8 frt. 50 krban megállapított, valamint a még felmerülő végrehajtási költségi kielégítése végett a következő ingatlan vagyonság u. m. Harmadi Jánosnak a fenn megnevezett jbróság területéhez tartozó Garam-Szöllös községben 298. tjkvben A. I. 1-6. sorsz. ugy a Gr.-Szöllösi 311. tjkvben A. I. 1. sorszám alatti fekvőségekben fele rész illetményei és tarozékai az 1883. évi évi április hó 5. napján délelőtti 10 órakor Gr.-Szöllös községbeni a községi bíró lakásánál az 1881. LX. t.-cz. 169-174 §§-ok szabályai szerént megtartandó bírói árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Erről a venni szándékozók azon hozzáadással értesittetnek, hogy az ezzel egyidejűleg megállapított árverési föltételek szerént: 1-ör. A megállapított kikiáltási ár a gr.-szöllösi 298. sz. tjkvben A. I. 1-6. sor sz. alatti fekvőségekben fele rész illetménye 1500 frt. a gr.-szöllösi 311. sz. tjkvben A. I. 1. sor sz. alatti fekvőségekben fele rész illetményére és tartozékára 250 frt. ó. 2-ör. A venni szándékozók tartoznak az árverés alá bocsájtott ingatlan kikiáltási árának 10%-át bánatpénzül készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Az árverési föltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telekkönyvi hatóságnál és a Gr.-Szöllös község előjáróságánál is megtekinthetők.

Léva. a kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóságnál 1883. évi december hó 28. napján.

GYENES JÓZSEF, kir. járásbíró.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Holló Sándor.

leves hatása fűrdői gyögyerővel működik, aztán jön a másik tál étel, jön a 3-ik sat... mind kitünő, mind jóízű, fogyasztjuk is derekasan. Azonban a teremben siri esőnd, csak az étkész zűmmögése hallik s itt-ott az evőszközök nesze... csak egy kukkot is szólni tiltva van, így kívánta azt a háziasszony. Különös kívánat, ebédelőtt fűtyültet, kaczagtat, délben esőndet parancsol... muszáj neki szót fogadni, mert husvét-keddje van.

Egyszeresak ugy érzem, hogy szomjazom, a jó ebédre jól izlik a jó ital. Körültekintek, uramfia se poharunk, se innivalónk sehol! A mi asztalunknál egyszerre szünet állt be az étkészésben, egymásra nézünk s találkozó szemekből e mohó vágy olvasható ki: „ihatnám!” De ezt mondani nem szabad, mig a háziasszony akaratának kereke meg nem fordul. Egyik közülünk a házigazda felé hajol s lazán összevont öklét pohárként bajtogatva szája felé, kérdőleg pantomimikál: hogy mért nem trinkolunk?

Erre nagy robaj támad s mimelő barátunk öklére esitt-esatt!, hátára puff!, a mi hátunkra puff!

Mindegyikünk háta megett egy-egy hölgy állott, kezükben fűzfakorbácsal.

„Itt beszélni nem szabad, se szemmel, se kézzel! — szölt harsányan a háziasszony, — ha az urak szomjasak, menjenek a mellékszobába, ott megtalálja kiki a saját poharát!”

Üres lett az asztal egyszerre, mind a poharakért rohantunk, volt esőrömpölés a pohárválogatással. Ezalatt asztalunkon termett a kutviz, szikviz, savanyuviz és a lakrima Cristi.

No most már csak ihatunk — gondolám, s fölvidulva ültünk vissza az asztalhoz, a velünk hozott saját poharunkat elébünk helyezve. Amde ekkor jött még a haddelhadd!

A háziasszony egy tálban valami ujmodi pogácsát tesz az asztalra, ezekből a hölgyek elkezdenek válogatni s mindenikünk poharát egy beleillő pogácsával befödik.

„Most mindenki mondjon egy jó kádenciát a poharában levő pogácsára, aztán egye meg azt s akkor szabad inni!” — ez volt a háziasszony kívánsága.

Kádenciát, már olyant-amilyent csak préselt ki belőlünk a szomjuság, hanem a pogácsa-evés már ne-

hezebben ment. Szomjazva igen nehéz lenyelni kivált a téstzásélt. Ez a pogácsa különben elég csiklandós és pikáns izzel bírt, de saját ivó poharainkkal lévén kiszakgatva, igen nagyok voltak, különösen nagy az enyém, mert az én poharom a legnagyobb volt. A hölgyek korbácsal álltak őrt hátunk mögött, hogy szabályellenesen ne ihassunk. Nevetséges alakok voltunk e kérődző állapotban.

Felég juthattunk már a pogácsáinknak, midőn Bányayné szánakozó mosolylyal így szölt: „Aki nem bír a pogácsájával, megválthatja magát, ha leírja rögtön e pogácsa készítmódját!, aki leírja, annak szabad inni.”

Miféle pogácsa ez?, kérdém — s hogy kell készíteni?, én leírom.

Nohát írjak — szölt Bányayné — s a „Magyar Háziasszony” című lap f. évi 5-ik számából diktálta a pogácsareceptet: „S z e s z é l y - p o g á c s a. Végy 42 deka vajot, egy egész tojást és 30 deka cukrot, mely ezitromhéjjal jól meg van dörzsölve; keverd ezeket jól össze, aztután végy hozzá 30 deka lisztet és 30 deka fött reszelt burgonyát. Az így készült téstát nyujtsd ki ujnyi vastagra, aztután szakgass belőle pogácsákat, kendd meg a tetejét tojással és hintsd meg cukorral és mandulával.” Leirtuk mindnyájan egyszerre; az írásokat nevetve szedte össze a háziasszony, hogy majd barátói között használat végett kiossza.

Hát a fűtyöt ne írjuk rá? — kérdém.

— Az már privat gusztus, — felelt Bányayné — a „mainapon” így akartam megkóstoltatni a szeszély-pogácsát.

És a saját poharunk?...

— Az mérték volt a pogácsához, most pedig használják mértékül szomjuságuk ellen.

És lőn szabadság: inni... és ittunk is a mai napon megengedett női szeszélyek kielégítése után.

Csakhogy persze ilyen szeszélyek csakis husvét-kedden és csakis oly megelégedett viszonyu házasságoknál engedhetők meg, minő Bányayné és férje.

A „szeszély-pogácsát” aztán kitünő borkoresolyának találtuk, fölségesen izlett rá a szeszélyes itala a „szeszélyes pohárból.”

Barsi.

III.
Árverési hirdetmény.
 (Kivonat.)
 A lévai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy **Babik István** végrehajtónak **Jakab János** szül. Kotasz Lidia végrehajtást szenvedő elleni **150 frt.** tőke követelése ennek 1873. évi ápril 23-tól 1874. évi ápril 23-ig **16%** és 1874. évi ápril hó 23 napjától járó **6%** kamatai továbbá a 38 frt. perbeli és a már eddig 6 frt. 51 krt. tevő ugy az ezennel 8 frt. 15 krtban megállapított, valamint a még fölmerülő végrehajtási költségei kielégítése végett lefoglalt következő **ingatlan vagyonság** u. m.: **Jakab János** szül. Kotasz Lidia-nak a fönt megnevezett járásbírósa területéhez tartozó **Gr.-Szent-György** községbeli 51. sz. tjkvben A. I. 1.—3. 5—7. és 9—13. ugy a 358. sz. tjkvben A. I. 1. s. sz. a fekvőségeken 1/4 rész illetményei és tartozéka az **1883. évi június hó 8-ik napján délután 2 órakor Gr.-Szent-György** községben a bíró lakánál az 1881. LX t.-cz. 169—174. §§ ok szabályai szerint megtartandó bírói árverés útján a kikiáltási áron alul is eladatni fog.
 Erről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítettek, hogy az ezzel egyidejűleg megállapított árverési föltételek szerint:
 1-ör. A megállapított kikiáltási ár a gr.-szentgyörgyi 51 ivben az A. I. 1.—3. 5—7. és 9—13. s. sz. a fekvőség 1/4 részére **42 frt. 95 kr.** o. é. és a 358. ivbeni A. I. 1. s. sz. alatti fekvőség 1/4 részére **7 frt. 95 kr.** o. é.
 2-ör. A venni szándékozók tartoznak az árverés alá bocsájtott ingatlanság kikiáltási árának **10%**-át bántépénzül készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban letenni.
 Az árverési föltételek többi pontja a hivatalos órák alatt ezen telekkönyvi hatóságnál és a Gr.-Szent-György község előljárási irodájánál is megtekinthetők.
 A kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságnál 1883. évi február hó 28. napján.
GYENES JÓZSEF, kir. járásbíró.

Előfizetési felhívás

„PESTI HIRLAP“
 ápril—júniusi folyamára.

Az új negyed közeledése alkalmából a „Pesti Hirlap“-ot olvasóink további szives figyelmébe ajánljuk. Azok maradunk, a kik voltunk: előharcosai az igazságnak, melyet pártoktól és kormánytól teljesen független állásunknál fogva megmondhatunk jobbra és balra egyaránt. Senki más érdekeit nem szolgáljuk, mint a nagy községeit, melynek összesége a nemzet.
 Erős magyar nemzeti álláspontunkat, szabadelvűségünket, minden felekezeti és társadalmi osztály iránti részrehajlatlanságunkat ismeri a közönség.
 Bizalma, melylyel kitüntett, arról tanuskodik, hogy a nemzet zömének érületét tolmácsoljuk.
 Elég azt mondanunk, hogy a „Pesti Hirlap“ meg fog felelni e bizalomnak a jövőre is, ugy politikai magatartása, mint tartalmassága által.
 Vezérekkelinket **Bekásics Gusztáv**, **Eötvös Károly** és **Törs Kálmán**, kitűnő publicistáink itják. „A t. Házból“ című rovatban, melyet oly gyorsan megkedveltek olvasóink továbbra is **Scarron** fog írni a parlamenti ülésekről.
 Tárca rovatában naponként két-három, gyakran négy, jobbadára eredeti tárcacikket közöl a „Pesti Hirlap“. Állandó tárcázóink sorába tartoznak: **Jakab Elek**, **Könyves Tóth Kálmán**, **Kürthy Emil**, **Mikszáth Kálmán**, **Radó Antal**, **Sziklay János**, **Tóth Béla**, **Várady Antal**.
Frankenburg Adolf jeles tollu írónk ezentúl szintén a „Pesti Hirlap“ tárczarovatját fogja gazdagítani közleményeivel.
 A világvárosokból a „Pesti Hirlap“ számos eredeti távirati tudósítást és hetenkint több tárczalevelet közöl. **Berlini** levelezőnk: **Tábori Róbert**. **Párisi** levelezőnk: **Arányi Miksa**. **Londoni** levelezőnk: **Kácsér Lipót**. **Chicago**i levelezőnk: **Sárkány Farkas**.
 Közgazdasági rovatunk tartalmasságát és változatosságát régóta méltányolják olvasóink. Azon leszünk, hogy a gazdasági közönség továbbra is följeljen benne mindazt, a mi érdekli.
 A „Pesti Hirlap“ naponként két teljes iven, vasár- és ünnepnap harmadfél—három iven, képekkel és zenemelléklettel jelenik meg.

„Pesti Hirlap“ szerkesztősége:

Borostyáni Nándor, főszerkesztő. **Dr. Kenedy Géza**, felelős szerkesztő.

„Pesti Hirlap“ előfizetési ára:

Apr.—decz. 3/4 évre . . . . . **10 frt. 50 kr.** Apr.—jun. 1/4 évre . . . . . **3 frt. 50 kr.**
 Apr.—sept. 1/2 évre . . . . . **7 „ „** Fgy. órára . . . . . **1 frt. 20 „**

„Magyarország és a Nagyvilág“ képes hetlappal együtt:

Apr.—decz. 3/4 évre . . . . . **15 frt. — kr.** Apr.—jun. 1/4 évre . . . . . **5 frt. — kr.**
 Apr.—sept. 1/2 évre . . . . . **10 „ — „** Egy órára . . . . . **1 „ 70 „**

Előfizetések a hó bármely napján elfogadhatók. Az előfizetési pénzeket legelőzlszerűbb postautalványal a kiadóhivatalba küldeni, ily cím alatt:
 A „Pesti Hirlap“ kiadóhivatalának, Budapest, nádor-utca 7. szám.
 Mutatványszámokat szivesen küld ingyen a kiadóhivatal.

Légrády testvérek,
 a „Pesti Hirlap“ kiadó-tulajdonosai.

82. 15-3.

Cséplőgépeket,

(kézi és erőhajtásra, szalmarázóval, rostával és tisztítókészülékkel) valamint

Járgányműveket,

(1—6 lóerőre) szilárdan és szállításra alkalmazva — mint különlegességeket gyárilag készít, — s az elismert kitűnő szerkezetért és munkaképességért kezeskedve, — olcsó áron szállít

Mayfarth Ph. és Társa,

Bécs II. Praterstrasse Nr. 66.

A gyár (Frankfurt a./M.) több — mint 1000 éremmel és oklevéllel van kitüntetve majd minden államból.

Az általunk Magyarországra szállított **Cséplőgép-készletekről** több száz bizonyítvánnyal, — valamint részletes leirással és az árak jelzésével illusztrált **Arjegyzékek** kívánatra ingyen és bérmentve megküldetnek.

Alkalmos ügynökök elfogadhatók. **Viszontelárusítóknak** magas rabbat engedtetik.

Értesítvény.

A Lévai Takarékpénztár-részvénytársaság a nála elhelyezett betétek után

5% kamatot fizetend.

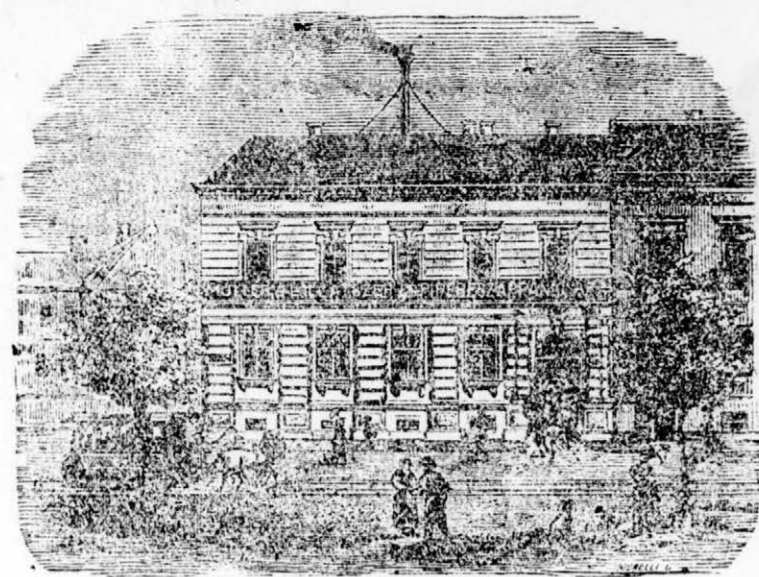
Miről az érdekelt betevő felek oly megjegyzéssel értesítetnek, miszerént az új törvény szerint fizetendő

10% kamat-adót az intézet egészen maga viselendi.

Léva, 1883. márcz. 22.

Az Igazgatóság.

83. 32.

MÜLLER J. L.

ILLATSZER- ÉS PIPERE-SZAPPAN-GYÁROS BUDAPEST.

Gyár: VII. Rottenbiller-utca 36. sz. a., saját ház.

Raktár: IV. Koronaherezeg-utca 2. sz. a., „Virágkirályného“.

Ajánlom saját gyártmányú illatszeremet és pipere-szappanaimat ugy nagyban eladásra, mint a t. fogyasztó közönségnek posta útjáni rendelésre. — Az általam készített:

Müller J. L.-féle családi szappan.

Dr. GEBHARDT LAJOS egyetemi tanár és Rókus-kórházi igazgató ur által nekem kiadott bizonyítványa szerint, a finom szappan fogalmának és minden ahoz kötött követelményeknek tökéletesen megfelel s a bőrnek légyságát és üdőségét idézi elő. Darabja **35 kr., 3 darab dobozban 1 frt.**

Carbol-szappan.

Dr. Lenhossek Josef kir. tanácsos és magy. kir. egyet. tanár ur nekem kiadott bizonyítványa szerint kitűnő oszter ragályos betegségek ellen és fertőzőtelenséggel hatással bír s a baktériákat elitölvítja. — Darabja **40 kr., 3 darab dobozban 1 frt 10 kr.**

Poudre de Serail,

legfinomabb arczpor.
BLAHA LUJZA (bárá Spányiné) 5 méltóságra kedvelt arczpora és általa a következő sorokkal tüntettetett ki:
 Tisztelt Müller J. L. illatszerész urak Budapestben.

A Poudre de Serail, melyet én feltalált, valóban kitűnő és nemében paratlan, mert nem csak az arczon láthatatlan és tartós, de egyszersmind rendszer használatnál általános egészségügyi ártalommentes, a különös jótékony hatást gyakorol, a minőt még eddig semmiféle arczporral nem tapasztaltam, mely kiváló tulajdonságaiért jövevényként kegyesen arczporomat kizárólag fogom használni és meg vagyok győződve, hogy fölhalhatatlan jóságáért általános elismerésnek fog iróndeni.

Tisztelettel **BLAHA LUJZA.**
 A Poudre de Serail fehér, rózsás és sárga színben kapható. Egy doboz ára **60 kr. és 1 frt.**

Minden itt fel nem említett pipere- és illatszer, valamint mindennemű pipere-eszköz nálam nagy választékban kapható.
 Postal megrendelések utánvétellel pontosan teljesítetnek.
Arjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.
 Minden czikk ezen bejegyzett védjeggyel van ellátva, valódiságát az bizonyítja.
 Fentebbi gyártmányok részben az alábbjegyzett czegnél kaphatók:

84. 15 Lévan, kapható: **Boleman Ede** gyógyszerterában.

Utazó ügynökök ismeretlen czégek varrógépeit magas árakon kínálják, előpénzeket vesznek föl és azután rossz gépeket küldenek utánvételek mellett.

E vidéken ilyenektől rendelni fölöslegessé válik, miután nálam mindig vannak raktáron

Hove, Singer, Wehler & Wilson, Badenia és Anger

varrógépek

és minden előleg nélkül, **75 krajczáros**, de még kisebb részletfizetésre is adom azokat, **5 évi ótállás** mellett.
 Családi czélokra ajánlom a **Singer-gépeket**, **n e g y e n** forintért.

FISCHER MIKSA
 kereskedésben Lévan.

85. 38-7.